

[Miljøministeren]

kurrenceforhold og alt muligt andet, men alt andet lige kunne vi måske også godt gøre noget selv under de betingelser for at fremme dansk industri mest muligt, og jeg oplever også som noget frustrerende, at vi ikke har haft et større køb i Danmark.

Derfor, når fru Dorte Bennedsen spørger mig om, hvad ministeren gør, så bliver jeg altså nødt til at sige, at strengt taget er det ikke mit område. Det, som jeg oplever jeg skal, er at stille de miljømæssige krav. Det, jeg så oplever, det er sådan set, at det er de andre sektorministeriers opgave at leve op til dem, og i denne her sammenhæng mener jeg, at det må være en dialog mellem energiministeren og elsektoren – elsektoren hører jo under Energiministeriet, og man kunne også inddrage Industriministeriet – hvorfor i alverden der ikke sker et større dansk køb. Det synes jeg nok er en principiel diskussion værd, både inden for dette område og måske lidt mere bredt, når der er tale om koncessionerede virksomheder.

Hr. Duetoft spørger om koordinationen. Det er der god grund til at spørge om. Jeg er ikke så bekymret for Danmark i øjeblikket, for vi er jo ikke så langt endnu. Foreløbig er vi efter min opfattelse ganske godt i gang med at kortlægge, hvor vi overhovedet kan yde bidrag i betragtning af, hvad f.eks. Vesttyskland, Holland og andre EF-lande gør.

Så skal Danmark som nation prøve at finde det sted, hvor vi kan yde mest bidrag. Litauen er faktisk en mulighed, men der er også andre lande som nævnt her.

Når det drejer sig om det nordiske, vil jeg godt minde om, at det nordiske initiativ i virkeligheden blev taget inden hele revolutionen i Østeuropa. Der er et stærkt ønske om, at man prøver på at få en nordisk indsats. Det gjorde man naturligvis også på det tidspunkt, fordi man gerne ville ind i en dialog med en række af de østeuropæiske lande, herunder ikke mindst de lande, som har været nævnt i dag: Estland, Letland og Litauen, lande, som bl.a. Sverige også har haft interesse i, uden at jeg skal gå ind i den politiske debat, det har affødt.

Det er den historiske forudsætning for det, og det var sådan set en vogn, der allerede var sat på skinner, da vi begyndte med hele vores arbejde herhjemme ud over det.

Vi prøver, når det drejer sig om miljøstøtteordningen, at arbejde med det forberedende ar-

bejde til den. Vi er ved at sende et aktstykke til Finansudvalget. Hvis det ikke allerede er sendt, er det i hvert fald på vej, for det har passeret mit skrivebord. Vi ansøger om, om vi kan begynde at nedsætte udvalget og bevilge de penge, det vil indebære. Det kræver et aktstykke.

Vi regner i øvrigt med at komme med et lovforslag om selve østlandeordningen – det er i hvert fald planen i øjeblikket – og så kan vi få lejlighed til at diskutere det endnu en gang, sådan som den er vedtaget her i Folketinget, fordi vi synes, at når der over årene skal bevilges 1/2 mia. kr., er det måske det mest korrekte, at det sker gennem et lovforslag, således at Folketinget bliver inddraget i det.

Vi får så også lejlighed til i oktober måned at gå nærmere ind på spørgsmålet om, hvor langt vi er. Til den tid ved vi så lidt om, hvordan det går i det nordiske regi. Vi har lavet det første forberedende arbejde om det konkrete i Miljøministeriet. De første bevillinger er også ved at gå i gang for østlandepuljen. Til den tid ved vi også noget mere om EF.

Sådan som tingene har udviklet sig, har de i virkeligheden i en vis forstand overhalet dette forslag. Der er et utroligt behov for koordinering. Jeg tror såmænd nok, at vi så nogenlunde kan finde ud af at koordinere den danske indsats, men det er jo sådan set ikke nok. Vi skulle gerne koordinere den både med de nordiske lande samlet og hver for sig og gerne koordinere det med andre lande hver for sig og samlet i EF osv.

Der bliver en del arbejde, og jeg tror, at vi skal prøve at være nogenlunde sikker på, at vi ikke bruger al for megen tid på det. Vi skal prøve at se, om vi ikke kan få en opdeling af arbejdet, og jeg gad vidst, om det ikke vil kunne udvikle sig undervejs.

Vi har overvejet og er klar over problemet i hvert fald, men et endeligt svar kan jeg ikke give, men det regner jeg heller ikke med hr. Duetoft havde forventet.

Så skal jeg i øvrigt blot igen sige tak for tilslutningen og også håbe på – at Fremskridtspartiet ikke tilslutter sig, det kan ikke andre nogen, det undrer i hvert fald ikke mig – at det kan få en hurtig udvalgsbehandling, sådan at vi kan være sikre på, at det bliver færdigt inden sommerferien.

Alle hr. Knud Linds spørgsmål føler jeg ikke trang til at svare på.